

LISTA KONTROLNA SYTUACJI KOMUNIKACYJNYCH REAKCJE EMOCJONALNE – ZAKŁÓCENIA W MOWIE

Kontekst

Formularz *Listy kontrolnej sytuacji komunikacyjnych (SSC)* dla dzieci, który zmieniał się od pierwszego wydania w 1965 roku, jest efektem skrupulatnego przeglądu raportów dotyczących dzieci jękających się, które pojawiały się w gabinetach logopedów na terenie całych Stanów Zjednoczonych i Europy, gdyż podejrzewano występowanie u nich zaburzeń płynności mowy.

Raporty kliniczne zostały przeanalizowane pod kątem stopnia, w jakim poszczególne sytuacje mówienia były związane z wyrażanymi negatywnymi emocjami i wynikającym z nich przejawem niepłynności. Ogólnym celem tej analizy było opracowanie wystandaryzowanej procedury: 1) której można będzie używać do ewaluacji sygnalizowanych przez dzieci negatywnych emocji i zakłóceń, 2) która dostarczy bazy porównawczej służącej jako pomoc w diagnozie różnicowej, 3) która umożliwi diagnozowanie ciężkości jękania oraz 4) która pozwoli na odpowiednie zaprogramowanie terapii, o ile dziecko zostanie zdiagnozowane jako jękające się.

SSC dla dzieci zawiera szeroki zakres typów sytuacji, które mogą potencjalnie wywoływać negatywne emocje (ER) lub zakłócenia w mowie (SD). W pierwszej sekcji SSC (*Reakcje emocjonalne – ER*) dziecko ma określić poziom niepokoju, strachu i obaw w odniesieniu do 40 różnych sytuacji mówienia. W drugiej sekcji SSC (*Zakłócenia w mowie – SD*) dziecko wskazuje skalę doświadczanych przez siebie trudności w mówieniu w tych samych 40 sytuacjach.

Rzetelność

Rzetelność wewnętrzną

Ta forma rzetelności odzwierciedla, czy pozycje w procedurze testowej SSC są spójne ze sobą w kwestii aspektu, który mierzą. Wewnętrzna rzetelność służy do wskazania, czy pozycje w oddzielnych sekcjach ER oraz SD testu SSC, niezależnie od siebie, „mierzą to samo lub mają podobną zawartość” (Neale, Liebert, 1986, s. 42). W związku z tym należy przyjąć, iż test jest nierzetelny, jeżeli jego pozycje dotyczą różnych aspektów, a ich treść oraz temat badań są niespójne.

Wewnętrzna rzetelność testu często określana jest przez zestawienie reakcji badanych na pozycje z pierwszej części z reakcjami na pozycje z drugiej części procedury testowej. Alfa Cronbacha, która statystycznie szacuje „odpowiednik średniej wszystkich możliwych korelacji połówkowych” (Trochim, 2001, s. 100), obrazuje rzetelność dla odpowiedzi grupy dzieci jękających się na pozycje z podtestów